

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.530 van 20 januari 2011
in de zaak A. 176.337/VII-36.461.**

In zake : Joseph HEPS
wonende te Kessel-Lo
Molenstraat 83
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Levert
kantoor houdend te Brussel
Louizalaan 149, bus 22
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 augustus 2006, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het Regionaal Agentschap Brussel Net van 27 maart 2006 waarbij aan de verzoeker een administratieve boete wordt opgelegd van 150 euro voor een inbreuk op art. 32 van de ordonnantie van 25 maart 1999 met betrekking tot de opsporing, vaststelling, vervolging en bestraffing van inbreuken inzake leefmilieu, en van de beslissing van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 11 juli 2006 waarbij in beroep deze administratieve boete wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdts heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 december 2010.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Dominique Vermer die loco advocaat Philippe Levert verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 29 november 2004 wordt bij het adres Leuvensesteenweg nr. 650 te Schaarbeek een witte vuilniszak met het logo van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest teruggevonden. Na grondige analyse van de inhoud van die vuilniszak vindt de ambtenaar van de verwerende partij een briefomslag die aan de verzoeker is gericht, en enkele broodzakken van een bakkerij in Kessel-Lo. Er wordt ook een kassaticket teruggevonden van een warenhuis in Heverlee.

4. Naar aanleiding van deze vaststellingen wordt proces-verbaal opgesteld wegens overtreding van artikel 8 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 7 maart 1991 betreffende de preventie en het beheer van afvalstoffen.

De zaak wordt door het parket geseponeerd.

5. Het Gewestelijk Agentschap voor Netheid vraagt op 21 februari 2006 aan de verzoeker zijn verweermiddelen te laten gelden.

6. De verzoeker antwoordt dat hij niets met de zaak te maken heeft. Hij stelt daarbij dat de vuilniszak waarschijnlijk afkomstig is van de op de briefomslag vermelde afzender, aan wie hij met ingang van 1 oktober 2004 een appartement verhuurt. Deze overeenkomst is in onderling akkoord beëindigd op 17 november 2004. Volgens de verzoeker verblijft deze persoon te Schaarbeek, aan de Leuvensesteenweg. De verzoeker voegt bij zijn antwoord een kopie van een huurcontract en van een overeenkomst tot ontbinding daarvan waarop telkens het Brusselse adres van de betrokkene vermeld staat. Deze zou verblijven te 1030 Brussel, Leuvensesteenweg 585.

7. Op 27 maart 2006 legt het regionaal Agentschap voor Netheid een boete van 150 euro op aan de verzoeker, met toepassing van artikel 37 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 25 maart 1999 met betrekking tot de opsporing, vaststelling, vervolging en bestraffing van inbreuken inzake leefmilieu.

8. De verzoeker tekent beroep aan tegen deze beslissing.

Bij beslissing van 11 juli 2006 verklaart het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het beroep ongegrond en bevestigt het de opgelegde administratieve boete. Dit is de bestreden beslissing.

IV. De rechtspleging

9. De verwerende partij heeft geen memorie van antwoord ingediend.

In haar laatste memorie stelt zij dat, tenzij het dossier bij de griffie aantoont dat het verzoekschrift tot nietigverklaring wel degelijk officieel

aan haar ter kennis werd gebracht, de door de verzoeker aangehaalde feiten niet bewezen kunnen worden geacht.

Beoordeling

10. Uit de gedingstukken blijkt dat de griffie van de Raad van State op 3 oktober 2006 een kopie van het verzoekschrift aan de verwerende partij ter kennis heeft gebracht. Na ondertekening door de verwerende partij op 4 oktober 2006, werd het ontvangstbewijs van de zending diezelfde dag teruggestuurd naar de griffie van de Raad van State.

Overeenkomstig artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State worden de door de verzoeker aangehaalde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. De verwerende partij maakt niet aannemelijk waarom dit vermoeden te dezen niet zou gelden.

V. De ontvankelijkheid

De rechtsmacht van de Raad van State

Ambtshalve exceptie

11. Tegen de beslissing waarbij de directeur-generaal van het Regionaal Agentschap voor Netheid aan de verzoeker een administratieve geldboete oplegt, staat een georganiseerd administratief beroep open, dat de verzoeker ook heeft uitgeput.

Het beroep is niet ontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op die beslissing.

Exceptie van de verwerende partij

12. In de laatste memorie betoogt de verwerende partij dat het verzoekschrift beperkt is tot een feitenrelaas en een betwisting van de opportuniteit van de bestreden beslissing. Het middel van de schending van de materiële motiveringsplicht wordt volgens de verwerende partij impliciet afgeleid uit de argumentatie ten gronde, hetgeen volgens haar niet overeenstemt met de wil van de wetgever, "die precies heeft willen vermijden dat de mogelijkheid om een beroep in te stellen bij de Raad van State omgevormd wordt tot een administratief beroep". Het verzoekschrift zou om die reden niet ontvankelijk zijn.

Beoordeling

13. Uit de gedingstukken blijkt dat de verwerende partij het verzoekschrift tot nietigverklaring op 4 oktober 2006 heeft ontvangen. Zij heeft geen memorie van antwoord ingediend.

De exceptie van de verwerende partij kan niet voor het eerst op ontvankelijke wijze worden opgeworpen in de laatste memorie, waarin de verwerende partij overigens ook een verweer ten gronde tracht te voeren.

De exceptie is niet ontvankelijk.

VI. Onderzoek van de middelen

Standpunten van de partijen

14.1. De verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing niet op een voldoende feitelijke grondslag berust. Hij voert met andere woorden, zoals de verwerende partij stelt, "de onjuistheid van de motieven die de beslissing verantwoorden" aan.

14.2. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij dat de verzoeker de opportuniteit van de bestreden beslissing betwist en dat een dergelijke kritiek enkel aanleiding kan geven tot een marginale toetsing. Zij argumenteert voorts dat de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is en dat geen enkele feitelijke overweging wordt tegengesproken door de stukken van het dossier.

Beoordeling

15. De kritiek van de verzoeker houdt in essentie in dat de motieven steunen "op veronderstellingen die met de werkelijkheid niets te maken hebben", en derhalve onjuist zijn.

Deze kritiek viseert niet de opportuniteit van de bestreden beslissing, maar wel de materiële motivering ervan.

Samengevat komt de motivering van de bestreden beslissing er op neer dat de aan de verzoeker geadresseerde briefomslag die in de betrokken vuilniszak werd gevonden, en de aanwezigheid van verscheidene broodzakken van een bakkerij gelegen op minder dan 1 km van de woonplaats van de verzoeker, samen met een kasticket van een grootwarenhuis in Heverlee, voldoende aanwijzingen zijn dat de vuilniszak door de verzoeker werd achtergelaten.

De in de bestreden beslissing gemaakte gevolgtrekking met betrekking tot de afkomst van de betrokken vuilniszak, is niet afdoende feitelijk onderbouwd. De verzoeker heeft immers verscheidene aanwijzingen verstrekt die zouden kunnen wijzen op de betrokkenheid van een derde, die blijkens de verhuurovereenkomst die hij met deze derde had afgesloten, verbleef in de onmiddellijke omgeving van de plaats waar de betrokken vuilniszak werd aangetroffen. De loutere vaststelling dat deze derde geen wettelijke woonplaats had op het aangegeven adres weerlegt deze feitelijke bewering niet op voldoende wijze.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 11 juli 2006 waarbij een administratieve geldboete van 150 euro ten laste van Joseph HEPS wordt bevestigd.**
- 2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.**
- 3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig januari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin